

İhtiyar Bir Düşün Bastonu

– DemirMUTLUGİL · 01 Kasım 2017

bir balık beni tuttu Galata köprüsünde
iri yarı bir balıktı
sonra karaya attı sırlısıklam
sevme vaktiydi İstanbul'un
acelem vardı
buğday verecektim,
yeni cami güvercinlerine kuşluk vaktinde
hiç kimseyi sevmek gelmedi aklıma

üç ihtimalin kulağını çekti,
ihtiyar bir düşün bastonu
pirinç ayıklarken sıkılgan kadınlar,
daralmış evlerde
dünya yuvarlaktı
uzundu uzun kaldığım yol üstleri
boy attığım tenhada ağladı,
sokak erkekleri

balık ekmek yedim inadına,
Kalyat-i Barbaros'ta
bikkın dudak kıpırtılarımla
dışım soğan koktu
resim yapıyordu Van Gogh'un biri,
Sultan Ahmet meydanında,
öpecek Fransız sordum öylesine,
sözümü yerken
yoktu...

denize intihar gibi baktı Sarayburnu'nda
eski bir Türk filmi
bir vapur el salladı ,
yandan çarklı annesine
küçük bir vapurdu
bil dedim vapura,
hangi elimde dün

şehrin orta yerinde
bir sokak çıkmaz oldu

Beyoğlu'na yuvarlandı,
kapağını bulamamış bir tencere
of çekti,
otuz beşlik bir şişenin
dördüncü kadehi Nevi-zade de
akşamdan ıslatılmış iki avuç fasulyeye,
havuç kattı pilaki
kuru bir baklayı ezerken farkındasızlığım
iri kıyım bir çoban salatası ile,
efelendi boy, posumuz
yeşillendim sonra ,
elinde derenin otunu taşıyan çiçekçi kıza
esridi yeşil erik çekmeyen canım
yeşil taburesini tekmeledim İstanbulun ,
üçe kadar saymadan
hiç kimseleri öldüler dolandığım şehrin
hiç kimseleri sevemedim...

bak bu şiirde de yoksun Z...

Demir Mutlugil